

Felag skuldara Pf. Fossbankans í konkurs stovnað:

Vilja hava ávirkan á trotabúgvíð

Hóskvöldið varð felagið FSF (Felag skuldara Pf. Fossbankans í konkurs) stovnað.

Tað vóru ikki harðmæltar røddir at hoyra í Lærarakúlahøllini hóskvöldið, har meir enn 200 lántakarar í Fossbankanum hittust at tosa um síni figgarligu viðurskifti, og hvat kann gerast við lánini í bankanum.

Hóast fólk tóktust at taka undir við tí, sum stigtakararnir lögdu fram, so vóru viðmerkingarnar fáar og stillislar.

Björn av Heygum, advokatur, var orðstýrari.

Fundurin varð fingin í lag fyri at tosa um støðuna hjá lántakarunum og at vita, um áhugi var fyri at stovna eitt felag, sum skal arbeiða fyri at fáa bestu loysnina fyri lántakararnar í Fossbankanum.

Býtt sundur í triggjar eins stórar pakkar

Jógvan Martin Mørk, ein av stigtakarunum legði fyri við at siga, at nú sótu bústjórnarnir og býttu lánini í triggjar eins stórar pakkar, at lata hinum peningastovnunum fyri lítið og lætt, uttan at lántakararnir sjálvir hava eitt orð at siga í málinum.

Jógvan Martin Mørk hevði roknað seg fram til, at her kundu peningastovnararnir fáa 200 mió. krónur í vinningi av tí at Fossbankin fór á húsagang, sum lántakararnir skulu gjalda, umframt tað, teir longu hava góldið til hinar bankarnar.

Samlaðu lánini í Fossbankanum var 315 mió. krónur, men av tí at ein avskrivning fór fram áðrenn bankin fór á húsagang, er upphæddin nú 275 mió. krónur.

Til gagns fyri allar partar

Verða hesi lán keypt til kurs 20, skulu 55 mió. krónur leggjast út fyri lántakararnar.

Tað hevur einki at týða fyri t.d. Sparikassan at leggja peningin út, umframt at hann við hesum keypi hevði fingið trygd fyri, at

flestu lántakarar - sum helst hava sín l. prioritet í Sparikassanum, eisini vóru fyri at gjalda rentu og avdrátt framyvir, helt ein av fundarluttakari.

Annar luttakari helt fyri, at tað var best at nokta at gjalda rentu og avdrátt, um bankarnir ikki vildu halda fingarnar burtur frá lánunum í trotabúgvíð. Um teir kortini keypa lánini, so er bert at nokta at gjalda bankanum, helt hann.

Jógvan Martin Mørk helt, at um felagið FSF varð sett á stovn, so kundi tað verið við til at koyrt kavabóltin á rull, og t.d. verið við til at sethúsaeigarar í Trongstøðu, tóku seg saman í einum felag.

Fundarluttakararnir vóru ikki grammir at sleppa til orðanna, heldur hinvegin.

Ein vildi vita, um bankarnir bara soleiðis uttan viðari kundu keypa teirra lán, uttan at lántakararnir skuldi geva sitt viðmæli, ella fekk upplýsingar um tað?

Øll mun hava pening kumu keypa

Til hetta svaraði Björn av

Heygum, at tað einki var til hindurs fyri at bankin keypti lánini, og at ongur treytir eru fyri, at lántakararnir nýtist at verða spurdir.

Hann segði annars eisini, at ein og hvør kann bjóða upp á lánini, sum hevur tók-an pening at keypa fyri. Tað nýtist ikki um neyðugt at vera ein peningastovnur.

Nógv hevur verið tosað um, hvørt fólk skulu svara sínar skyldur mótevnis trotabúgvíð. Her vóru fólk ymisk á máli, men tey flestu høvdu fingið at vita í hinum peningastovnunum, at tey ikki skuldi gjalda, men heldur seta peningin á bók hjá sær sjálvum. Onkur banki hevði eisini noktað at flutt peningin á konto hjá Fossbankanum í Sparikassanum.

Fundarstjórnin bað fólk rætta hondina upp, hvør hevði góldið, eftir at Fossbankin varð farin í gjalds-støð, men fólk vóru ikki so hugað at geva seg til kennis.

Onkur helt, at alt tað sum lá aftanfyri 500.000 krónur, ikki var vert at gjalda, tí tann peningur var ikki til.



Eini 200 fólk vóru á fundi í Lærarakúlahøllini, tá lántakarar í Fossbankanum umrøddu figgarligu viðurskiftini hjá viðskiftafólkunum

Vit kunnu ikki gjalda meir

Ein spurdi, um figgiareftirlitið ikki hevði niðurskrivað sethúsálánini, fyri at leggja upp fyri eini sanering?

Björn av Heygum svaraði, at figgiareftirlitið við at seta virðið av sethúsum til 500.000 krónur í Havn og 350.000 krónur á bygd var dømi um, at figgiareftirlitið

ikki metti, at føroyingar vóru førir fyri at gjalda meir.

Eftir stuttan støðg var samtykt at stovna felagið FSF. Í uppskoti til nevnd vóru stigtakararnir, og tvey eykaumboð skuldu síðini veljast. Tað gekk striltið, tí øll bóru seg undan.

Hóast øll viðganga, at umstøðurnar hjá vanligum fólkum eru vorðnar ótolandi,

so kennist ótryggleikin so tyngjandi, at fólk ikki orka at átaka sær hesa uppgávu.

Tað tóktist sum fólk sótu inni við nógvum spurningum og sjónarmiðum, men eisini at maktaloysid er stórt.

Tá nevndin var vald, og fundarstjórnin endaði fundin, spurdi ein fundarluttakari, um hann ikki slap at siga nøkur orð.



Stigtakararnir til fundin í Lærarakúlahøllini vóru valdir í nevndina fyri FSF, sum skal taka sær av figgarligu støðuni í Fossbankanum hjá lánunum.

Royndi at gera sær dælt

Tíðliga á fundinum var uppskot til broytingar í viðtökunum fyri felagið, at strika grein 3, sum sigur, at felagið er partapolitiskt og á-trúnarliga óheft.

Tíbetur var eingin niður-støða gjord tá, men nú seinasti fundarøðari kom fram, var brúk fyri grein 3.

Hann at tosa um sethúsafelag, sum eisini var nevnt fleiri ferðir á fundinum.

Hann læs upp úr einum pappíri, sum helst var viðtøkur um slíkt felag, men skjótt var greitt, at hetta var politisk røða, og fólk talaðu at. Tað sømdi seg ikki á hesum fundi, helt ein.

Røðarin var so langt burtur í sínum hugaheimi, at hann játtaði at talan var um flokkinn "Nýggj Framtíð", og at tað júst var hetta, sum fundarfólkini nú skuldi fara undir.



Mangt og hvat var havt á lofti á fundinum hóskvöldið, men tað var torført at fáa fólk at geva seg til kennis. Fundarstjórnin noyðdist at eggia fólk til at siga sína hugsan figgarligu viðurskiftini og um áhugi var fyri at stovna felagið FSF